

Slyšme, co o tomto článku praví p. ministr spravedlnosti: »Nejprve vytýká tam censure, že onu knihu zkonfiskovala a v tom článku výslovně se zmiňuje o vraždě — soudcovský čekatel. Pak provází aktivního ministra takovou spoustou hrubých nadávek, že, řeknu otevřeně — stydím se je ještě opakovat a stydím se, že z pera inteligenta a soudcovského čekatele mohly vyjít. On nejenom vytýká v článku, že místa o vraždě jednající censura zkonfiskovala, nýbrž naopak vzdává dík spisovateli oné knihy za dokument doby a za osvobozující slovo, on se ztotožňuje se spisovatelem, pokud jde o zabavená místa o vraždě a vybízí k činu, abychom se zbavili onoho aktivního ministra. Směl jsem nechat tuto činnost bez jakékoliv odezvy? Nebyl jsem já přímo povinen v zájmu celého soudcovského stavu, v zájmu justice i našeho státu zakročit? (Potlesk.) A já se otevřeně k tomu přiznám, že když disciplinárně věc skončila pouhou důtkou, druhý den jsem dal nařízení, aby byl přeložen do Kaplic. (Výborně! Potlesk. Hlasy: Důtka? To jest málo. Měl býti propuštěn.)

Konstatuji, že, když jsem věc vyložil všem slušným a rozvážným politickým činitelům, že schválili postup justiční správy a ministerstva spravedlnosti. Odůvodnění mého postupu bylo toto: Řekl jsem si: Jak bude asi budoucí soudce rozhodovat, když politická antipatie ho svádí k tomu, aby veřejně užíval hrubých slov a schvaloval vybízení k vraždě!«

To jsou strašné zjevy, vrhající temné stíny na t. zv. inteligenci vůbec a na osoby, které vykonaly při svém povýšení na doktory práv slib, v němž je také cosi obsaženo o právním řádu a spravedlnosti a o povinnostech, pamětlivých blaha státu, zvláště. Tyto stíny varují a vybízejí k ostražitosti i největší přísnosti; jde o vředy, usadivší se na nejnebezpečnějších místech zdravého organismu naší republiky. Přimhuřovati zrak je nebezpečné. A proto plně souhlasíme s opatřením p. ministra, ale i s hlasy, jež se v poslanecké sněmovně při jeho projevu ozvaly a ještě radikálnější prostředek doporučovaly.

O nezávislosti soudcovské promluvil p. ministr spravedlnosti Dr. Meissner v téže odpovědi, o níž se zmiňujeme nahoře, tato slova: Poslanec Stříbrný mluvil o nezávislosti soudcovské. Plně s ním souhlasím, avšak nezávislost soudcovská nesmí býti posuzována toliko jednostranně, toliko s jednoho hlediska, to jest, aby byli soudcové nezávislí jen vůči svým představeným, nýbrž nezávislost soudcovská musí býti také dolů, vůči náladám ulice. (Správně! Souhlas a potlesk.) Jsem naprosto dalek toho, dotýkat se politického přesvědčení nebo politické příslušnosti příslušníků soudcovského stavu. Každý má právo býti příslušníkem strany, odpovídající jeho přesvědčení, ale myslím, že svědomitý ministr spravedlnosti může zaujmouti jen jedno stanovisko, že totiž soudce, ať již byl politickým příslušníkem kterékoliv strany, musí své vystupování i v životě mimoúředním přizpůsobovati svým povinnostem soudcovským, nebo, že jeho vystupování nesmí býti

nikdy takové, aby vzbudilo v občanstvu dojem, že když občan předstupuje před soudce, nemá před sebou nestranného člověka, nýbrž politického odpůrce. Nestrannost soudcovská v každém směru je nezbytná v jeho činnosti v zájmu občanstva i celého státu.

A proto беру za případ, o kterém mluvil posl. Stříbrný, plnou odpovědnost. A prohlašuji, že v každém jiném budoucím případě bych postupoval stejně. Pokud budu zastávat úřad ministra spravedlnosti, budu bdít nad tím, aby každý příslušník soudcovského stavu v celém svém vystupování dával záruku naprosté nestrannosti vůči každému.» (Hlučný, dlouho trvajícím potlesk a souhlas.) — Potlesk jistě zasloužený.

Z Právníké jednoty v Praze. Na pozvání Právníké jednoty v Praze a československo-rumunského ústavu v Praze navštívil Prahu Dr. Josif G. Cohen, člen Zákonomárné rady rumunské, advokát v Bukurešti a generální sekretář Společnosti pro srovnávací pravovědu v Rumunsku, a přednesl dne 31. ledna t. r. v zasedací síni Obchodní a živnostenské komory v Praze francouzskou přednášku o Osnově nového rumunského obchodního zákona. Přednášce, kterou zahájil starosta Právníké jednoty v Praze prof. Dr. Hermann-Otávký, byli přítomni zejména strahovský opat Dr. Zavoral, předseda Českosl.-rumunského ústavu v Praze, rumunský vyslanec Dr. Emandi, ministr spravedlnosti Dr. Meissner, prezident vrchního soudu Dr. Hausmann, vyslanec Dr. Wellner, děkan prof. Dr. Stiebers několika členy právníké fakulty, profesori Dr. Peterka a Dr. Weiss z německé právníké fakulty, prezident advokátní komory Dr. Stompfe, sekční šef Dr. Joachim a mnoho jiných vynikajících osobností. Starosta Právníké jednoty prof. Dr. Hermann-Otávký představil přednášejícího jako nadšeného přestitele styků československo-rumunských a horlivého pracovníka na poli srovnávací pravovědy, jenž se právě vrátil z Paříže, kde uspořádal řadu přednášek.

Nato se ujal slova Dr. Cohen, vysloviv své pohnutí nad srdečným uvítáním, jehož se mu v Praze dostalo a jež připisuje vřelým sympatiím Československa vůči Rumunsku. Ve své filosoficky založené přednášce vyložil pak základní zásady osnovy nového rumunského obchodního zákona, vypracované Zákonomárnou radou, jež čerpá sice mnohé z práva německého a italského, avšak přihlíží rovněž rozsáhlou měrou k domácí tradici. Domácí tradice není bezvýznamná, neboť již ve XIV. a XV. století se objevují v Rumunsku prvky klausule nejvyšších výhod, mezinárodní arbitráže a svobodných přístavů. Osnovou bylo zachováno tradiční rozdělení práva obchodního a civilního, byl však vypuštěn pojem obchodních jednání a do popředí postaven pojem podniku, jenž se stává pojmem ústředním a dodává obchodnímu právu povahy práva podnikového. Osnova zavádí dále obchodní rejstřík, do něhož se zapisují veškeré důležité akty obchodníkovy, čímž se umožňuje